

IZZA DOMAČEGA RAČUNALNIKA

Spoštovana učiteljica,

pišem Vam pismo od doma. Delo doma v teh razmerah mi je kar všeč! Vsak dan delu za šolo namenim nekaj ur, tako kot je potrebno. Včasih si svoje delo razvedrim z nekaj glasbe, ki se mi zdi pomirjujoča, in ob kateri lahko lažje razmišljam. Imam tudi krajše odmore, med katerimi si vzamem kakšen prigrizek. Včasih tudi kaj narišem, saj me to zelo pomirja. Po krajšem odmoru pa se odpravim kaj hitro nazaj na delo! Učim se v naši dnevni sobi, kabinetu, včasih celo v kopalnici, saj mi iz nekega razloga bolj ugaja učenje v drugih prostorih, kot pa v moji sobi. Učim se vsak dan ... Včasih za vajo rešujem kakšne naloge na spletu ali pa rešujem naloge kar v delovnem zvezku. Takšno je moje šolsko delo vsak dan!

Lepo Vas pozdravljam.

Tia Jančič, učenka, 7. a

Petek, 27. 3. 2020

Dragi sošolci in sošolke!

Kot seveda že veste, so vse šole zaprte. Ne smemo se družiti, saj moramo vsi ostati doma. Zato sem na internetu ustvarila spletno stran, kjer se lahko pogovarjamo, skupaj delamo šolske naloge itd. Vstop v to spletno stran je zelo preprost. Najprej v Goole napišete Spletna stran za pogovore. Nato kliknete na prvo povezavo. Zatem na določeno mesto vpišete geslo: KIDRIČEVO72020. In to je to.

Ko vse to storite, ste pripravljeni za dolge zanimive pogovore. V spletno stran lahko vstopite preko telefona, računalnika ali tablice. Če kdo slučajno tega nima na voljo, naj mi javi in bomo skupaj poiskali rešitev. Upam, da vam je moja ideja všeč in upam tudi, da se tam slišimo.

Lep pozdrav in ostanite zdravi.

Hana

ČAKAM

Doma čakamo vsi,
ne vemo, kaj se zunaj godi.
A tako je najbolje,
čeprav nismo dobre volje.

Življenje
se rima na trpljenje.
Včasih pač moreš potrpet',
en dan ali več let.

Na računalniku visim,
da česa ne zamudim.
Pred vrati stojimo

in si želimo,
da virusa se znebimo.

Ko bo težav konec,
tako rečejo v pravljicah,
počil bo lonec.
Za konec pa še to:
roke umivaj si zelo,
žal ti ne bo.

Marko Pišek, 7. a

KARANTENA

V karanteni smo še vedno vsi,
tudi tisti, ki nikoli niso bili.

Včasih kakšna neprijetna
stvar pojavi se in zaradi tega
v karanteno nas pošlje vse.
Premagali bomo to le tako,
da držali se bomo pravil
in naše roke vsak dan očistili.

Kadar v karanteni smo,
imamo čas, da veliko stvari nadoknadimo
in z družino se pozabavamo.

Valentina Turk, 7. a

KAZEN

Ljudje grozne so zveri,
vse okrog se jih boji,
Zemlji krivico smo naredili,
zanjo kazen smo dobili.
Virus nad nas je poslala
in nekaj ljudi v grob dala.
Mladi nismo storili grozot,
zato deležni smo dobrot,
odrasli so gorje storili,
naravo so skoraj ubili,
a ona ne bo se vdala,
zadnji udarec do zadala.

KARANTENA

Karantena vrata zapira,
šoli delo ovira,
sami moramo se učiti
in nova znanja dobiti,
učimo se zdaj doma
in vsak vse zna.
Glasba odmeva,
ko učenec sameva,
odpovedan vsak je let,
zaspal cel je svet.

Rozalija Lia Muršec, 9. b

SVET

Danes nam mesta dajejo prazen pogled,
izgleda, kot da je svet nehal živeti.
Naravi dolgo časa škodili smo mi,
zdaj nam ta vrača s hudimi rečmi.
Počutje tako se iz dneva v dan slabša,
počasi zapušča sreča nas naša.
Navade moramo spremeniti
in Zemlji lepoto vrniti.
Če tega ne bomo storili,
svetu konec bomo naredili.

Nika Lozinšek, 9. b

MAMA

Mama je le ena,
ne zamenja je nobena.
Na pomoč ti priskoči,
če si žalosten, reče: "Ne joči."

Pri učenju ti pomaga
in ti delo nalaga.
Ti oblačila pere
in pravljice bere.

Pokliči jo, če rabiš
uslugo ali dve,
saj mamica na svetu le ena je.

Tobija Lakić, 6. a

MOJ ODNOS DO MATERINŠČINE

Slovenija je mlada država, vendar slovenščina obstaja že dosti dlje. Slovenščino naj bi govorili že v času Karantanije. Slovenščina je eden izmed jezikov Slovanov. Vsi slovanski jeziki izvirajo iz praslovanščine. Praslovanščina je bil prvoten jezik vseh Slovanov. Jezik ni bil nikoli zapisan. Ohranjeni pa so zapisi v praslovenščini. Brižinski spomeniki.

Slovenščina je zanimiv jezik in je eden redkih jezikov, ki uporablja dvojino. Tujcem, ki se učijo slovenščine, je verjetno najtežja ravno dvojina. Slovencem je dvojina povsem normalna, saj smo navajeni govoriti tako. Slovenščina pozna šest sklonov: imenovalnik, roditeljski, dajalnik, tožilnik, mestnik in orodnik; ter štiri čase: sedanjik, prihodnjik, preteklik in predpreteklik.

Učenci šol v Sloveniji se učimo slovenščino med celotnim šolanjem. Za večino je slovenščina prvi oziroma materni jezik. Tujcem, ki so se priselili, je tuj jezik, manjšinama (italijanski in madžarski) pa je drugi jezik oziroma jezik, ki se govori v okolju, kjer živijo. Večini šolarjev je slovenščina nadležna ura pouka, ker se moramo učiti o jeziku, ki ga ves čas govorimo. Nekaterim se to zdi neumno, vendar mislim, da je koristno, da izvemo še kakšne podrobnosti o jeziku, ki ga govorimo in ga izpilimo do konca. Moje mnenje je, da bi vsi Slovenci morali obvladati knjižno slovenščino. Slovenščina je lep jezik, vendar pri mladini vedno bolj izgublja svojo vrednost zaradi nadvlade angleščine. Najstniki uporabljamo svoje narečje oziroma sleng. Sleng vsebuje slovenščino in »poslovenjene« angleške, nemške in druge tuje besede. Marsikdo misli, da se bo tako slovenščina izgubila in je ne bomo več uporabljali. Ampak to bo nova slovenščina, ki se bo tako ali tako sčasoma preoblikovala in spremenila. Čez sto, tisoč let se bodo učili nove slovenščine in kako smo jo mi preoblikovali in ji dodali nekaj besed germanskega izvora. Mislim, da se bo čez tisočletja oblikoval skupen jezik, ki ga bo govoril cel svet. Verjetno bodo še obstajali drugi jeziki, vendar bodo vsi govorili en skupni jezik. S tem nočem zapostavljati slovenščine, vendar ljudje bodo zmeraj iskali nove načine, da bi lahko bili leni, kajti vsak izum temelji na človekovi lenobi. Tako bomo oblikovali skupen jezik, da se nam ne bo treba učiti več jezikov.

Slovenščina je moj jezik in so ga govorili moji predniki. Kot do zdaj se bo prenašala na naslednje generacije. Verjetno se bo sčasoma spremenila, vendar bodo osnove ostale enake ali podobne.

Rozalija Lia Muršec, 9. b

MOJ ODNOS DO MATERINŠČINE

Danes bom pisala, kakšen je moj odnos do materinščine. Materni jezik je jezik, katerega te naučijo starši in ga uporabljaš oziroma govoriš celo življenje. Vsaka država ima svoj materni jezik in mi kot državljani Slovenije uporabljamo slovenščino.

Moj odnos do materinščine je pozitiven odnos. To pomeni, da z veseljem govorim slovenščino in z veseljem povem, da sem ponosna, ker sem Slovenka. Mislim, da bi vsi morali spoštovati to, ker svoje domovine nikakor ne moremo spremeniti. Lahko se preselimo v tujo državo in tam živimo mnogo let, ampak nekje v srcu bomo vedno imeli rodno deželo in našo prelepo domovino. Med prebivalci Slovenije se vedno najde kdo, ki pa nima rad maternega jezika in domovine. Tega žal ne moremo spremeniti in posegati v želje posameznika ter ga prepričevati, da je slovenščina njegov materni jezik in bi moral govoriti ta jezik, ampak vsak naj pri sebi razmisli, ali je potrebno, da bi se sramoval svojega jezika in bi govoril vse druge jezike (angleščino, nemščino, italijanščino, španščino...) ali bi sprejel jezik, ki so ga nas naučili starši in je bil čisto prvi jezik, ki smo se ga naučili v svojem otroštvu. V Sloveniji imamo veliko ljudi, ki so se preselili iz drugih držav in bi se radi naučili slovenščino ali pa se jo preprosto morajo

naučiti, ker imajo službo v Sloveniji. Ampak to ne pomeni, da bi zdaj pozabili svoj materni jezik ter ga ne bi več govorili, ker bi jim mogoče bila slovenščina všeč, ampak ker morajo, da bi jih drugi razumeli in bi se tako lažje sporazumevali. Veliko je tujih državljanov, ki doma z družino govorijo svoj materni jezik, v službah, šolah pa drugi jezik oziroma jezik države, v katerem zdaj živijo. Nekaterim je naš jezik všeč in bi preprosto radi govorili slovenščino, ampak to je njihov drugi jezik ali za nekatere tuji jezik in jim ne moremo ukazati, da čeprav so zdaj v Sloveniji in bodo tu ostali, morajo govoriti slovenščino. Tega enostavno ne moremo narediti, ampak če želijo in imajo voljo, pa jim lahko dovolimo in tudi tega bomo veseli.

Zato bodite ponosni na svoj materni jezik in ga ne zaničujte ter ga ne izključujte iz skupine drugih jezikov, ki se jih učite. Ponosni bodite, da imate takšno domovino, kot je Slovenija.

Kaja Wohlgemut, 9. a